

ארץ זבת חלב ודבש

"ארץ ישראל" מדור "טוב הארץ" ח"א

ליקוט עשיר ועצום שלא שזפתו עין – מתורה נביאים וכתובים, מפרשי התנ"ך, מאמרי חז"ל גמרא זוהר מדרשים, ספרי הראשונים, וספרי אחרונים, ספרי קבלה, ספרי מוסר וחסידות וכו' – בענין טוב וחמדת ארצינו הקדושה, מה שהבטיח אותנו הקב"ה בתורתנו הקדושה שיעלה אותנו אל ארץ חמדה טובה ורחבה ארץ זבת חלב ודבש – ואנו אומרים אותו בכל יום בבהמ"ז "על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה", וכל מי שלא אמר "ארץ חמדה טובה ורחבה" בבהמ"ז לא יצא ידי חובתו כמבואר בפוסקים – "כרכא דכולא ביה", הכל כאשר לכל, כל מה שנמצא באיזה ספר על טוב וחמדת ארצינו הקדושה ימצא הקורא בגליונות אלו ובגליונות הבאים בעזהשי"ת, "לא תחסר כל בה".

גליונות אלו בפורמט נאה ומהודר, חיוב על כל אחד ואחד להגות בהם בכל עתות הפנאי, בפרט בשבתות ומועדים – מיוחד לכל השכבות ולכל הגילאים, זקנים עם נערים, רבנים ודיינים, בני ישיבות ואברכי הכולל, מלמדים וסופרים, שוחטים ומוהלים, בעלי בתים ועובדי עבודה, תינוקות של בית רבן ובחורי ישיבה, וסתם פשוטי עמך ויושבי קרנות – (ראשי ישיבות ומלמדים ילמדו בהם עם התלמידים בכל יום ויום) – כל אחד ימצא בו מה שלבו חפץ, דברי נחמה והתחזקות, שירגיעו את לבם ומוחם משעבוד הגליות, ויקוו בלי היסח הדעת לביאת משיח צדקינו האמיתי בהשתוקקות וכיסופין ותפלות להשי"ת שירחם עלינו בקרוב, אמן.

אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

גליונות לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל

להחזיר עטרת מצות "ישוב ארץ ישראל" ליושנה

להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה

ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א

גליונות האלו יוצאים לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעיון בגליונות האלו, לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת לעלות לארץ ישראל לדור שם בקביעות גמור – ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים ולהפיץ הגליונות האלו בכל תפוצות ישראל בגופו ובממונו, עד שכל הכלל ישראל יעלו לא"י ברנה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן – וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

ימי ניסן האלו מסוגלים ביותר לתקן הטא המרגלים שלא האמינו בקדושת הארץ ולהתרחק מן ה"מנהיגי שקר" ה"ערב רב" ה"עמלקיים" "זרעא דעשו", במבואר ברע"מ פ' פנחס (זוהר ח"ג רמט) – עיין מעבר לדף לשון הזוהר ותרגומו

פימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות – בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל

הגליונות האלו יוצאים לאור בקביעות ע"י:

אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל

ר"ח ניסן תשס"ה לפ"ק – ירושלים עיה"ק תובב"א

גְּלִיּוֹנוֹת אֱלֹהֵי יִצְחָק לְאֹר בְּרֹאשׁוֹנָה בִּימֵי צִיֵּן הָאֱלֹהִים שְׁמִסּוֹנָלִים
בִּיּוֹתָר לְתִקָּן חֲטָא הַמִּרְגָּלִים שֶׁלֹּא הָאֲמִינִי בְּקִדּוּשֵׁת הָאָרֶץ
וּלְהִתְרַחֵק מִן ה' מִנְהִיגֵי שֶׁקֶר ה' עֶרְב רֶב ה' עֲמֻלָּקִיִּים "זֶרַע
דִּעְשׂו", כַּמְבֹּאֵר בְּרַע"מ פ' פִּנְחָס (זוֹהַר ח"ג רמ"ט.):

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן מֵאֵן רִאשׁוֹן דָּא נִיסָן תַּמָּן אוֹלִידַת הָהִיא חִיָּה לִקְיִים
מָה דְּאוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין "בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהִגְאָל".
וּבִי"ד דִּילִיָּה וִיאֹמֵר כִּי יָד עַל כָּס יָה תַּמָּן אוֹמִי לֹאֲעִבְרָא מֵעֲלָמָא
זֶרַע דַּעֲשׂו עֲמֻלָּקִיִּים בַּהֲהוּא זְמַנָּא מִשְׁכּוּ וּקְחוּ לָכֶם צֶאֱן
לְמִשְׁפַּחוֹתֵיכֶם וּשְׁחַטּוּ הַפֶּסֶח. מִשְׁכּוּ מִשָּׁךְ יָדוֹ אֶת לֹוצְצִים בַּהֲהוּא זְמַנָּא
כֹּה אָמַר יי' לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי וְאָמַר "וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא
יָבֹאוּ", וְאֵלֶיךָ אֵינֻן רוּעִים דַּעֲנָא פִּרְנָסִי דְרָא, וּבִג"ד אֶתְמַר עֲלִיִּהּ
הִנֵּה אֲנִכִּי מִפְתִּיָּה וְהִלְכְתִּיָּה הַמְדַּבְּרָה. וְנִשְׁפָּטְתִּי אֶתְכֶם וְגו' כַּאֲשֶׁר
נִשְׁפָּטְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם דְּקָטִיל לֹון בַּמַּכַּת חֶשֶׁךְ.

[תְּרַגּוֹם הַזֹּהַר]: וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן, מִי רִאשׁוֹן זֶה נִיסָן, שֵׁם מוֹלִידָה
אוֹתָהּ חִיָּה, לִקְיִים מָה שֶׁהַעֲמִידוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה "בְּנִיסָן נִגְאָלוּ
וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגְאָל", וּבְאַרְבַּעַת עֶשֶׂר שָׁלוֹ וִיאֹמֵר כִּי יָד עַל
כָּס יי', שֵׁם נִשְׁבַּע לְהַעֲבִיר מִהַעוֹלָם זֶרַע עֲשׂו עֲמֻלָּקִיִּים, בְּאוֹתוֹ
זְמַן מִשְׁכּוּ וּקְחוּ לָכֶם צֶאֱן לְמִשְׁפַּחוֹתֵיכֶם וּשְׁחַטּוּ הַפֶּתַח. מִשְׁכּוּ, מִשָּׁךְ
יָדוֹ אֶת לֹוצְצִים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כֹּה אָמַר ה' לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי, וְאָמַר וְאֵל אֲדַמַּת
יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאֵלֶיךָ הֵם רוּעֵי הַצֶּאֱן, פִּרְנָסִי הַדּוֹר, וּמִפְנֵי זֶה
נִאֲמַר עֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנִכִּי מִפְתִּיָּה וְהִלְכְתִּיָּה (הַמְדַּבְּרָה) [הַמְדַּבְּרָה].
וְנִשְׁפָּטְתִּי אֶתְכֶם וְגו' כַּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם, שֶׁהִרְגָּה אוֹתָם בַּמַּכַּת
חֶשֶׁךְ.